

ת"פ 35705/01/18 - מדינת ישראל נגד חן עסל, נתנאל מדמון

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 35705-01-18 מדינת ישראל נ' עסל ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט עמית מיכלס
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. חן עסל
2. נתנאל מדמון

הנאשמים

בשם המאשימה: עו"ד עידן סטולוב, שלוחת תביעות ראשל"צ

בשם הנאשמת: עו"ד שירן ברגמן, הסנגוריה הציבורית

גזר דין - נאשמת 1

1. הנאשמת הורשעה, על יסוד הודאתה במסגרת הסדר טיעון בעבירות של **סחר בסם מסוכן**, לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים, התשל"ג-1973 (להלן: הפקודה); **קשירת קשר לביצוע פשע**, לפי סעיף 499 א(א) (1) לחוק העונשין התשל"ז-1977; **החזקת סם לצריכה עצמית**, לפי סעיפים 7א ו-7ג סיפא לפקודה.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 8.1.2018 מכרה הנאשמת לשוטר סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 10 גרם תמורת 800 ₪. התיאום הטלפוני לרכישת הסם, ובכלל זה ההזמנה וקביעת מקום המפגש נערכו עם אדם אחר, שביקש מהנאשמת לקחת את הנאשמת ולהביאה למקום המפגש. עם הגעת הנאשמים למקום המפגש, ביצעה הנאשמת את העסקה, בעוד שהנאשם המתין לה ברכב.

באישום נפרד הורשעה הנאשמת בהחזקת סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 0.249 גרם נטו, אותו החזיקה על השולחן בסלון ביתה.

3. בהתאם להסדר הדיוני הופנתה הנאשמת לשירות המבחן ובפני בית המשפט הונחו ארבעה תסקירים, שכבר עתה ניתן לומר שלא נשאו אופי חיובי.

4. בין לבין נגזר דינו של הנאשם, שהורשע בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע (2 עבירות), סחר בסם מסוכן וסיוע לסחר בסם מסוכן, והוטל עליו עונש מאסר למשך 3 חודשים שירוצה בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס בסך 3,000 ₪, התחייבות ופסילת רישיון נהיגה על תנאי.

5. בטיעוניו לעונש, לאחר שהפנה לנסיבות ביצוע העבירות ולערכים המוגנים, ביקש ב"כ המאשימה לאמץ את המתחם העונשי אותו קבעתי בת"פ 2791-06-18 מדינת ישראל נ' אריק פסו (18.7.2019) (להלן: עניין פסו), הנע בין מספר חודשי מאסר שירוצו בעבודת שירות ועד ל-10 חודשי מאסר בפועל.

בשים לב לתסקירי שירות המבחן ולעונש שהוטל על נאשם 2, עתר ב"כ המאשימה לגזור על הנאשמת עונש מאסר בשליש התחתון של המתחם, לצד מאסר מותנה וקנס.

6. מנגד, ביקש ב"כ הנאשמת להסתפק בהטלת עונש צופה פני עתיד, בין היתר בשים לב לכך שמדובר באירוע חד פעמי, אותו הגדיר כ"עבירת רחוב" שנועדה לאפשר לנאשמת לרכוש את מנת הסם הבאה. עוד הפנה בטיעוניו לנסיבות חייה הקשות, ולחלקה השולי של הנאשמת בביצוע העבירה ביחס לנאשם. אשר למתחם העונשי, ביקש לאמץ את המתחם העונשי שנקבע בגזר דינו של הנאשם. לבסוף ביקש להתחשב גם במצב החירום כשיקול נוסף שלא להטיל על הנאשמת עונש של מאסר בפועל. עקב מצבה הכלכלי ביקש להימנע מהטלת קנס כספי.

7. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם את מעשה העבירה יש להתחשב בעיקרון המנחה הקבוע בסעיף 40ב לחוק העונשין, התשל"ז-1977, הוא עיקרון ההלימה. משמעות עיקרון זה הוא קביעת יחס הולם בין חומרת העבירות בנסיבותיהן ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש שיוטל עליו. נוסף על כך על בית המשפט לתת דעתו לערך החברתי שנפגע, למידת הפגיעה בו, לנסיבות ביצוע העבירה ולמדיניות הענישה הנוהגת.

8. כידוע, הערכים החברתיים המוגנים עליהם באה הפקודה להגן הם שמירה על בריאות הציבור מפני התוצאות הקשות של השימוש בסמים מסוכנים והשפעתם הממכרת וההרסנית. משכך, הוכר על ידי בית המשפט הצורך להחמיר עם עבריינים אלו, במטרה לעקור את התופעה או למזער אותה [ע"פ 972/11 מדינת ישראל נ' יניב יונה, פסקה 4 (4.4.2012); ע"פ 6029/03 מדינת ישראל נ' שמאי, פסקה 14 (9.2.2004); ע"פ 211/09 אזולאי נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (22.6.2010)].

במקרה שלפנינו מלמדות נסיבות ביצוע העבירה על חלקה הקטן יחסית של הנאשמת ביחס לאדם שכונה בכתב האישום ה"אחר" וביחס לנאשם, שכן גם אם הנאשמת היא זו שביצעה את הפעולה הפיזית של מסירת הסמים ולקחת הכסף מהשוטר, בעוד הנאשם יושב ברכב וממתין לה, הרי שה"אחר" הוא האדם דרכו בוצעה העסקה, לאחר ששלח את הנאשמים למקום הפגישה והנחה אותם כיצד לפעול. נוסף על כך יוחסה לנאשם באישום 1 עבירה נוספת של סחר בסם מסוכן שעניינה מכירת סם מאותו סוג לקונה נוסף במספר הזדמנויות, עובדה המצביעה על כך שלגבי הנאשם לא היה מדובר באירוע חד פעמי.

לצורך המחשת הפער בין הנאשמים יש לתת את הדעת גם לגילאי הנאשמים. כך, בעוד שהנאשמת הייתה כבת 18 וחצי ביום ביצוע העבירות, היה הנאשם כבן 26 וחצי.

9. אשר למדיניות הענישה, מקובלת עלי עמדת המאשימה לפיה יש לקבוע מתחם עונשי הנע בין מספר חודשי מאסר שירוצו בעבירות שירות ועד ל-10 חודשי מאסר בפועל. עמדה זו שנקבעה בעניין פסו בקשר למכירה בודדת של סם מסוכן מסוג קנבוס, באירוע חד פעמי שאינו לקטין, אושרה על ידי בית המשפט המחוזי [עפ"ג (מרכז) 8209-08-19 מדינת ישראל נ' פסו (9.12.2019)], ולא שונתה על ידי בית המשפט העליון [רע"פ 8695/19 פסו נ' מדינת ישראל (5.1.2020)].

בשולי הדברים אציין שלא נעלמה מעיני טענת ב"כ הנאשמת בנוגע למתחם העונשי שנקבע בגזר דינו של הנאשם, אותו ביקש לאמץ. לאחר שעיינתי בגזר הדין, מצאתי שלמרבה הצער נפלה בו טעות הקלדה, וכי גם בעניינו של הנאשם נקבע מתחם עונשי הנע בין מאסר שירוצה בעבודות שירות לבין מאסר בפועל, שהוקלד בטעות כ"מאסר על תנאי". עיגון למסקנה זו ניתן למצוא בעובדה שבעקבות החלטתי להטיל על הנאשם עונש בתחתית המתחם העונשי, הוטל עליו עונש של מאסר בעבודות שירות במקום מאסר בפועל, בעוד שאם אכן היה נקבע מתחם עונשי שבתחתיתו מאסר על תנאי, היה נגזר על הנאשם עונש זה.

10. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, נתתי דעתי למספר נתונים העומדים לזכות הנאשמת. הנאשמת הודתה במיוחס לה במסגרת הסדר דיוני וקיבלה אחריות על מעשיה. הנאשמת הייתה, כאמור, כבת 18 וחצי ביום ביצוע העבירה, כאשר לא ניתן לשלול השפעת גורמים שוליים עמם הסתובבה באותה עת, כמו ה"אחר" וכמו הנאשם, שהיה מבוגר ממנה בכ-8 שנים. נוסף על כך הנאשמת נעדרת עבר פלילי.

הנאשמת הופנתה, כאמור, לשירות המבחן, כאשר תקוות כולם הייתה שתתמיד בהליך שיקומי שיסייע לה בהמשך חייה הצעירים. ואולם, למרבה הצער, לא עמדה הנאשמת בדרישות ולא השכילה לנצל את היד שהושטה לה לצורך עריכת שינוי בחייה, חרף הזדמנויות רבות שניתנו לה הן על ידי שירות המבחן והן על ידי בית המשפט.

תסקירי שירות המבחן סוקרים את נסיבות חייה הקשות של הנאשמת, אשר מטעמים של צנעת הפרט אמנע מלפרט במסגרת גזר הדין. בקליפת אגוז אציין שהנאשמת גדלה במסגרת משפחתית שלא סיפקה את צרכיה הבסיסיים כמו שייכות וביטחון. מגיל צעיר קיימה הנאשמת קשרים בעייתיים והשתמשה בחומרים פסיכואקטיביים.

לאורך התקופה הארוכה בה התנהלה ההליך המשפטי, אופיין הקשר של הנאשמת הן עם שירות המבחן והן עם יתר גורמי הטיפול אליהם הופנתה בחוסר יציבות ורציפות. הנאשמת דיווחה כי הפסיקה להשתמש בסמים, אולם לא מסרה בדיקות שתן, ובהמשך נמסר כי חזרה להשתמש בסמים. שינוי תמידי במקומות המגורים הקשה אף הוא על גורמי הטיפול. בנסיבות אלו העריך שירות המבחן כי הנאשמת מצויה בסיכון גבוה להיות חסרת גג, להידרדרות, לניצול, לחזרה לשימוש בסמים ולמעורבות פלילית.

במועד הטיעונים לעונש נמצאה הנאשמת בשלבי הריון מתקדמים ונמסר כי היא עתידה להינשא בקרוב. במועד מתן גזר הדין הובהר שהנאשמת ילדה בשע"ט.

עוד נתתי דעתי לחלוף הזמן מיום ביצוע העבירות.

11. בנסיבות הללו, ומאחר שעל אף הניסיונות המרובים שניתנו לה לא חל כל שינוי במצבה של הנאשמת ובשיתוף הפעולה שלה מאז תחילת הקשר עם שירות המבחן ועד היום, ולאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים לעונש, מצאתי להפנות את הנאשמת לממונה על עבודות השירות לצורך קבלת חוות דעתי אשר להתאמתה של הנאשמת לרצות עונש של מאסר בעבודות שירות, ומחוות דעת מיום 18.11.2020 עולה שהיא נמצאה על ידי הממונה כמתאימה לרצות עונש מאסר בדרך זו.

12. אשר על כן, בשים לב לנסיבותיה האישיות של הנאשמת שפורטו לעיל מצד אחד, ומהצד השני חומרת מעשיה, רמת הסיכון שלא פחתה, העונש שנגזר על נאשם 2, והעדר נימוקים לחריגה ממתחם העונש ההולם, מצאתי לגזור עליה את העונשים הבאים:

א. 2 חודשי מאסר, בניכוי הימים בהם ישבה הנאשמת במעצר בין התאריכים 9.1.2018-16.1.2018.

הנאשמת תרצה את עונש המאסר בדרך של עבודות שירות, החל מיום 3.2.2021 באגודת צער בעלי חיים בבאר שבע. במועד זה על הנאשמת להתייצב לצורך קליטה והצבה במשרדי הממונה על עבודות השירות מפקדת מחוז דרום לא יאוחר מהשעה 08:00.

הובהר לנאשמת שככל שלא תרצה את עבודות השירות או לא תעמוד בתנאי ההשמה או הממונה, ניתן יהיה להפקיע את עבודות השירות ויהיה עליה לשאת את יתרת התקופה בדרך של מאסר בפועל.

ב. מאסר למשך 4 חודשים, אותו לא תרצה הנאשמת אלא אם תעבור בתוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורה על עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים מסוג פשע.

ג. מאסר למשך חודש, אותו לא תרצה הנאשמת אלא אם תעבור בתוך תקופה של 3 שנים מהיום על עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים מסוג עוון.

ד. קנס בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס יקוזז מכסף אותו הפקידה הנאשמת במסגרת מ"ת 35717-01-18, כפוף לכל מניעה חוקית אחרת, לרבות עיקול. ככל שקיימת מניעה חוקית, ישולם הקנס עד ליום 1.1.2021. לאחר תשלום הקנס ולאחר תחילת ריצוי עונש המאסר, תוחזר היתרה שהופקדה לידי הנאשמת.

13. ניתן צו כללי למוצגים. הסמים יושמדו.

14. הערבויות וההפקדות שניתנו במסגרת הליכי המעצר ישמשו להבטחת התייצבותה של הנאשמת לריצוי עונש המאסר.

15. המזכירות תעביר העתק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, י"ד כסלו תשפ"א, 30 נובמבר 2020, בנוכחות הצדדים.